

Shelagh Stephenson

Pamięć wody

Teatr im. Stefana Jaracza w Łodzi

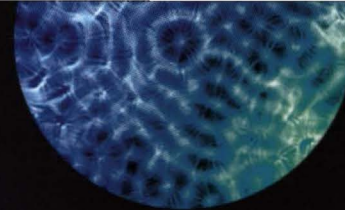
Shelagh Stephenson

dramatopisarka brytyjska, absolwentka Manchester University. Jej debiut sceniczny *The Memory of Water* został po raz pierwszy zaprezentowany w londyńskim Hampstead Theatre w reżyserii Terry'ego Johnsona w 1996 roku i odniósł wielki sukces. Sztuka otrzymała prestiżową nagrodę Laurence Olivier Award i znalazła się w repertuarze wielu teatrów, m.in. w Chorwacji, Finlandii, USA, Kanadzie, Niemczech, Belgii, Izraelu, krajach skandynawskich, Meksyku, Brazylii i Japonii. Kolejna sztuka *An Experiment With an Air Pump* została nagrodzona w 1997 roku Peggy Ramsay Award, a swoją prapremierę miała rok później w Royal Exchange Theatre w Manchesterze. Następne jej dramaty *Five Kinds of Silence* (2000), *Mappa Mundi* (2002), *Enlightenment* (2005), czy ostatni *The Long Road* (2008) wzbudziły uznanie krytyki i duże zainteresowanie widzów. Shelagh Stephenson jest także autorką sztuk radiowych, emitowanych głównie przez BBC, m. in. *Darling Peidi*, *The Anatomical Venns*.

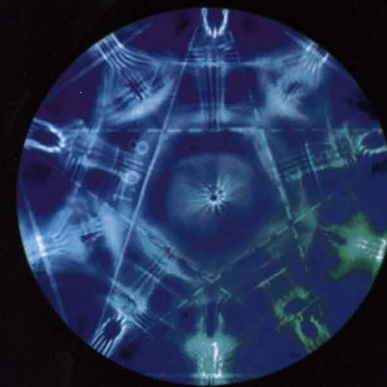
Spójrz w lustro. Dlaczego tego nie dostrzegasz? Inni to widzą. Spójrz na linię swojego policzka, na dłoń, na to jak się poruszają. To ja. Mam to wszystko od mojej matki. Ona dostała to od swojej matki. I tak dalej, to sięga tak daleko, że nie wiemy już od kogo się zaczęło, ani z jakiego powodu, ale tak się dzieje, nic na to nie poradzimy...

Shelagh Stephenson *Pamięć wody*

To, co z wielkim przekonaniem nazywamy **pamięcią**, w rzeczywistości jest formą opowiadania historii, które nieustannie odbywa się w naszym umyśle i często zmienia się w miarę opowiadania.

William Maxwell

Przeszłość jest tym, co pamiętasz, tym, co sobie wyobrażasz, że pamiętasz, tym, o czym sam siebie przekonasz, że pamiętasz lub udajesz, że pamiętasz.

Harold Pinter

p

a

m

i

e

ć

reżyseria *Bogdan Tosza*

scenografia *Grzegorz Nowak*

reżyseria światła *Krzysztof Sendke*

o b s a d a :

MARY

Urszula Gryczewska

VI

Monika Badowska

TERESA

Matylda Paszczenko

CATHERINE

Katarzyna Cynke

MIKE

Mariusz Witkowski

FRANK

Mariusz Ostrowski

asystent reżysera, inspicjent Ewa Nowak

operator światła Olaf Makiewicz

operator dźwięku Waldemar Osiecki

pamięć nareszcie

Pamięć nareszcie ma, czego szukała.
Znalazła mi się matka, ujrzał mi się ojciec.
Wyśniłam dla nich stół, dwa krzesła. Siedli.
Byli mi znowu swoi i znowu żyli.
Dwoma lampami twarzy o szarej godzinie
błyśli jak Rembrandtowi.

Teraz dopiero mogę opowiedzieć,
w ilu snach się tułali, w ilu zbiegowiskach
spod kół ich wyciągałam,
w ilu agoniach przez ile mi lecieli rąk.
Odcięci – odrastali krzywo.
Niedorzeczność zmuszała ich do maskarady.
Cóż stąd, że to nie mogło ich poza mną boleć,
jeśli bolało ich we mnie.
Śniona gawiedź słyszała, jak wołam mamę
do czegoś, co skakało piszcząc na gałęzi.
I był śmiech, że mam ojca z kokardą na głowie.
Budziłam się ze wstydem.

No i nareszcie.

Pewnej zwykłej nocy,
z pospolitego piątku na sobotę,
tacy mi nagle przyszli, jakich chciałam.
Śnili się, ale jakby ze snów wyzwoleni,
posłuszni tylko sobie i niezemu już.
W głębi obrazu zgasły wszystkie możliwości,
przypadkom brakło koniecznego kształtu.

Tylko oni jaśnieli piękni, bo podobni.
Zdawali mi się długo, długo i szczęśliwie.

Zbudziłam się. Otwarłam oczy.
Dotknęłam świata jak rzeźbionej ramy.

Wisława Szymborska

pamięć

Pamięć: urodzona zbyt późno
ciało nieustające istnienia rzeczywiste i nieskończone

z dala od chwili naznaczonej cierpieniem

od wspomnienia które nie chce abym zapomniał
od wspomnienia które nie zapomina o tym czego chce

pamięć nocne splatanie się wątków

czas reformuje się wokół pewnego głosu
beżymienne powierzchownie beżymienne także łączy się w pary
nareszcie przestrzeń gromadzi się w sobie podwaja

Jacques Roubaud

przekład Krystyna Rodawska

premiera na *Małej Scenie*

2 października 2010 roku

licencjodawcą jest Agencja Dramatu i Teatru ADiT

przeszłość, która nie zerwała z nami

(...) Psycholodzy wciąż spierają się o to, do jakiego stopnia kształtuje nas przeszłość, ale wszyscy zgadzają się, że nie można zrozumieć człowieka i jego zachowań w oderwaniu od jego historii. Wydaje nam się często, że zerwaliśmy z naszą przeszłością, ale życie pokazuje – nie tylko w gabinecie psychoterapeuty – że przeszłość wcale nie zerwała z nami. Chcąc uciec przed nią, musielibyśmy uciec przed sobą, a pozostając w przeszłości nigdy byśmy nie stali się dojrzałi. (...) Dla życia duchowego i rozwoju wewnętrznego niezmiernie ważne jest uzdrowienie wspomnień. Emocje negatywne, takie jak lęk, żal, poczucie krzywdy, mają to do siebie, że trwają, dopóki sytuacja w życiu danej osoby nie ulegnie wyraźnej zmianie. Przykre wspomnienia i negatywne emocje trwają i nie znikają, dopóki nie nastąpi jakaś subiektywna czy obiektywna zmiana. Musimy pamiętać o tym prawie regulującym nasze negatywne emocje, bo intuicyjnie jesteśmy przekonani, że czas leczy rany. Niestety, nie w taki sposób – nie poprzez zapomnianie, zaprzeczanie, racjonalizację, minimalizację, upływ czasu w naszym kalendarzu życia. Aby uniknąć bólu, często nieświadomie zafalszowujemy naszą historię, wypierając zbyt bolesne i trudne wspomnienia. Jeśli nawet dokonamy takich zabiegów na własnej pamięci, to nie uchronią nas one przed negatywnymi konsekwencjami, jakie te wspomnienia ze sobą niosą. Weźniej czy później stłumione treści przenikną do naszego codziennego życia; zaczniemy odczuwać pokusę nieustannego opowiadania o sobie, z podawaniem coraz większej ilości szczegółów, albo będziemy mileżeć na swój temat, obawiając się, że inni dowiedzą się „prawdy”.

Jacek Prusak SJ

© LIST 2005/04

TEATR *im. Stefana Jaracza* w Łodzi

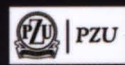
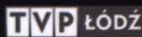
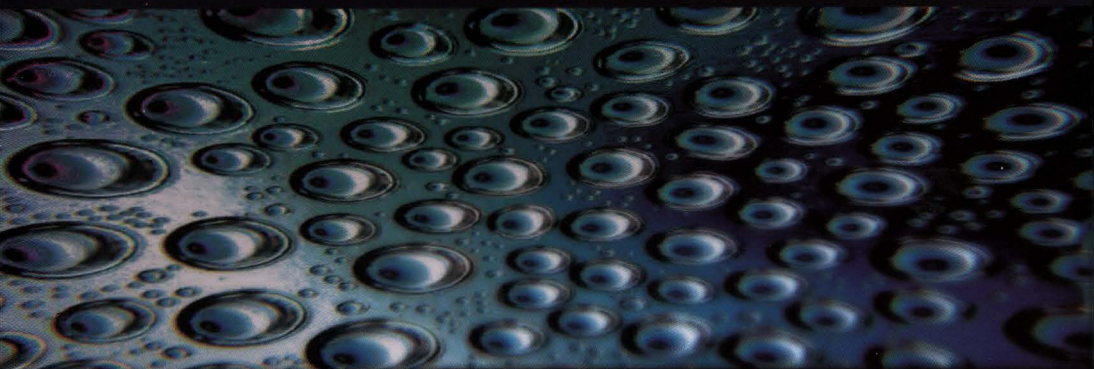
Instytucja Kultury Samorządu Województwa Łódzkiego

dyrektor naczelny Wojciech Nowicki, dyrektor artystyczny Waldemar Zawodziński

sezon 2010/2011

www.teatr-jaracza.lodz.pl

mecenasem strony internetowej jest SFeRo, mecenasem łącza internetowego jest TOYAnet

Dostosowanie światel
Dużej Sceny do nowatorskich
rozwiązań scenicznych.
Dostosowanie światel
Sceny Kameralnej
do standardów europejskich.

POLIFARB-ŁÓDŹ

